De Muezzins riepen hun eentonig Allah Ak — ba— an van de minaretten, de zon zakte bloedrood achter de zandheuvels, waarvan de toppen en heel de lucht in het Westen gloeiend metaal geleek, terwijl het beekje bij de palmengroep als een stroom bloed was. Snel werd het duister, de kinderen verdwenen, Abdoel Yoesoef bleef onbeweeglijk zitten totdat de gloeiende zonneschijf verdwenen was, toen sprong hij op als iemand, die onverwachts verwond wordt, gaf een schreeuw en snelde de zandzee in, terwijl hij zijn arm, dien hij vrij had, snel rondzwaaide. Nu en dan gaf hij een schreeuw en liep hoe langer hoe vlugger.

Ik volgde hem zoo snel als ik kon in de richting van waar zijn kreten kwamen; na een korte poos hoorde ik niets meer en nu stond ik in de eenzame woestijn met rondom mij de nachthemel met zijn duizenden sterren en heel in de verte, als kleine stipjes, de verlichte vensters van m'n hotel. Nog een paar honderd meter verder ging ik op den top van een hoogen heuvel zitten en hoorde aan den voet ervan eenig geritsel. Met m'n browning tot vuren gereed, daalde ik den heuvel af en kwam bij een mausoleum van een maraboet, een klein vierkant gebouw met een koepel, omgeven door hoog struikgewas en eenige palmen. De vreemde muziek die ik de vorige dagen heel in de verte gehoord had, was nu dicht bij mij, eerst klonk ze zwak en langzaam, maar later werd ze geleidelijk luider en sneller .... Ook zag ik een rossig schijnsel .... Ik kroop erheen en daar zat Abdoel Yoesoef gehurkt op zijn fluit te spelen en op het kleedje, dat hij steeds bij zich droeg, danste nu een mooie Oostersche vrouw in rijke kleedij en getooid met robijnen, saphieren, amethisten, topazen en sardonyxen. Een snoer van zes rijen paarlen hing om haar mooien hals en haar blauwig-zwart haar was met kleine paarlen bezaaid. Met haar kleine, fijn gevormde voeten, die ook met sieraden getooid waren, danste ze, zóó gracieus als ik nog nooit een vrouw had zien dansen. Ze danste in een rossigen gloed en in een wolk van zoet geurend parfum: vermoeid scheen ze niet te worden!

Langzaam, in gehurkte houding, verplaatste Abdoel Yoesoef zich in de richting van het graf, gevolgd door de dansende vrouw. Toen ze achter het struikgewas waren, hield de muziek op en verdween de gloed . . . .

Een oogenblik later keerde hij alleen terug, rolde het kleedje op en verwijderde zich in de duisternis. Ik keerde naar Biskra terug; onderweg ontmoette ik een paar kameeldrijvers, die mij voor een paar zilverstukjes naar m'n hotel brachten. Mijn besluit was genomen: den volgenden dag zou ik naar het graf van den maraboet gaan om te onderzoeken wie die mooie, rijk getooide vrouw kon zijn, die voor een haveloozen zwerver 's nachts in de woestijn danste.

In mijn hotel had ik geïnformeerd naar Abdoel Yoesoef zonder iets van mijn ontdekking te zeggen, maar niemand kon mij iets vertellen; al hetgeen men wist, was, dat hij drie jaar geleden voor het eerst gezien werd, zonder dat men wist van waar hij gekomen was.

Gewapend en voorzien van proviand verliet ik het hotel om naar het graf te zoeken. Abdoel Yoesoef zou ik niet ontmoeten, want een paar ezeldrijvers hadden mij verteld dat hij voor den ingang van een Moorsch koffiehuis te Biskra zat te slapen.

Het graf had ik spoedig gevonden, het wit gepleisterd gebouwtje stak scherp af tegen het groene struikgewas. In het zand zag ik duidelijk de voetstappen van den Arabier en de sporen van de kleine gracieuse voetjes der danseres. Ik volgde het spoor en kwam aan den ingang van het mausoleum waaruit een benauwde, duffe atmosfeer opsteeg.

Ik zag een trap, die diep naar beneden liep en waarvan de treden grootendeels versleten waren. Hoe lager ik kwam, hoe donkerder het werd en ten slotte kon ik niets meer zien, zoodat ik besloot de kaars, die ik medegenomen had, aan te steken. Er viel niets bizonders waar te nemen; de zijmuren waren kaal, nog een paar treden daalde ik en nu bevond ik mij in een enge vierkante ruimte waar een kleine Arabische lamp brandde, die niet meer verlichtte dan de nis, waarin zij stond.

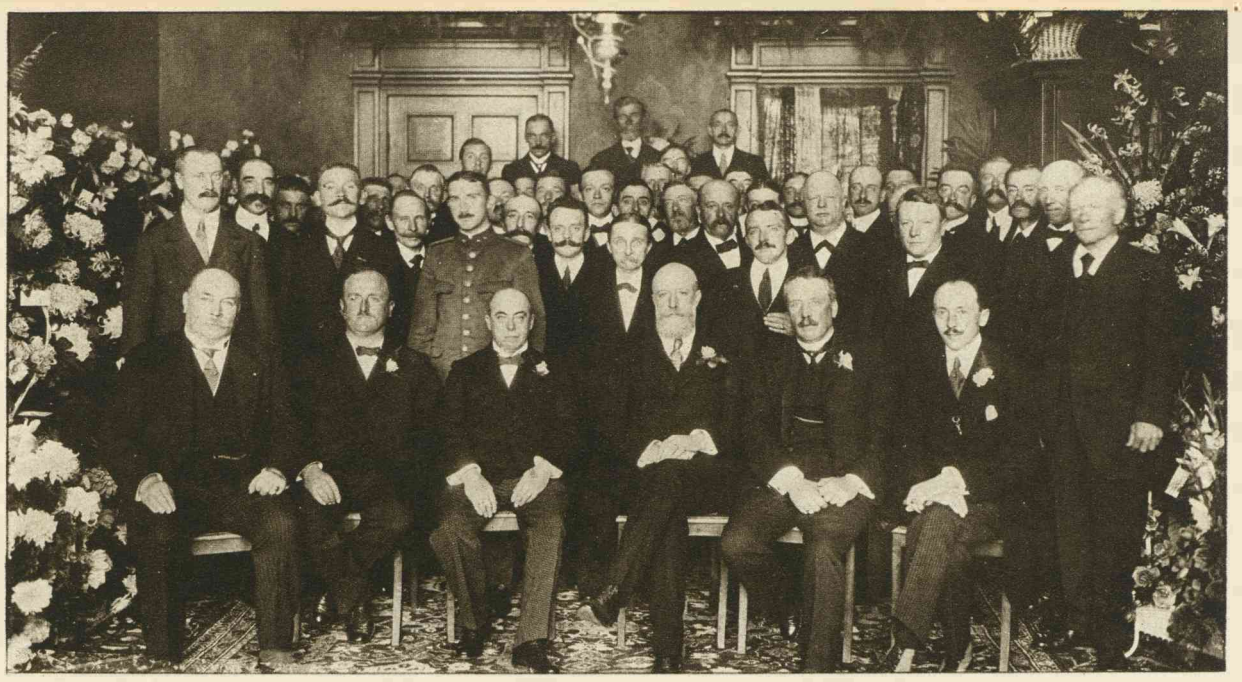
't Was er angstig stil; langs den wand in mijn nabijheid liepen een paar gekko's. Ik belichtte den vloer en deed dit juist bijtijds, want een woestijn-slang stond op het punt mij aan te vallen en mij een doodelijken beet toe te brengen; ik nam een stuk puin van den grond op en met een welgemikten worp doodde ik het monster.

Vlak bij de nis met het lampje stond een sarcophaag, die al heel erg oud moest zijn, want het steen was verweerd en op sommige plaatsen afgebrokkeld. Dit was alles, wat er te zien was, geen spoor van iets dat de aanwezigheid van een vrouw verraadde. En toch was het de grafkelder, waarin ik den Arabier met de dansende vrouw had zien verdwijnen.

Ik besloot te wachten tot zonsondergang en ging in de schaduw van het struikgewas liggen.

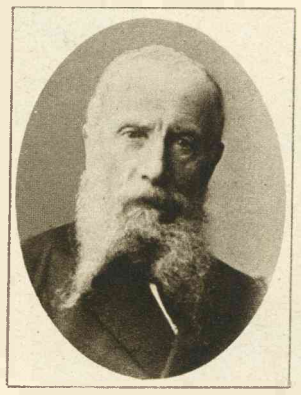
* * *

't Viel lang niet mee om den geheelen dag in de woestijn op een klein plekje te blijven; toen de zon het hoogst stond, was de hitte ondraaglijk en geleek het wel of de grond vuur braakte, zoodat ik gedurende dat gedeelte van den dag den duffen kelder met de sarcophaag als verblijfplaats koos. Eindelijk begon de zon te dalen en werd van de minaretten het avondgebed geroepen; toen vond ik het raadzaam om een goede schuilplaats in het intérieur van het mausoleum te zoeken. In een hoek bij de trap hurkte ik neer en wachtte totdat ik begon te gelooven dat mijn excursie voor niets geweest was, want er

25-JARIG BESTAAN N. V. „VRIESSEVEEM".

Zaterdag 18 September was het 25 jaar geleden dat de N. V. „Vriesseveem" te Amsterdam werd opgericht. Dit jubileum werd door directie en personeel op feestelijke wijze herdacht. Wij geven hierboven een groep der directie en van het personeel *(V.F.B.)*

P. BEEMSTERBOER. † **A. L. DE GROOT. †**

De heer P. BEEMSTERBOER, oud-hoofd der school te Huizen, leeraar aan de normaalschool te Hilversum, is op 70-jarigen leeftijd overleden. — De heer A. L. DE GROOT, oud-majoor, commandant der voormalige schutterij te Kampen, ridder in de Orde van Oranje-Nassau, is op 65-jarigen leeftijd overleden

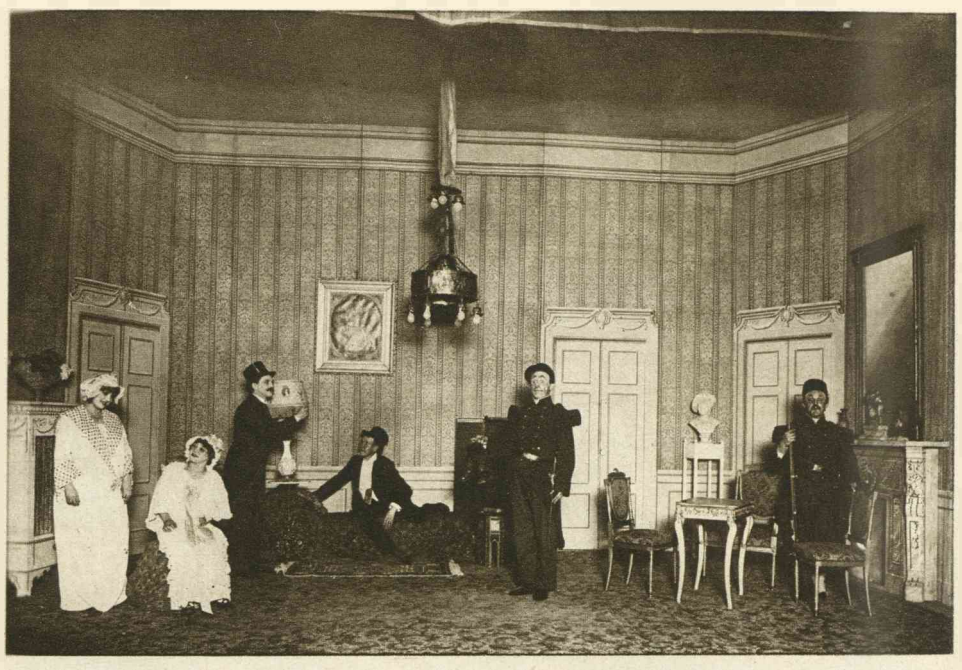
NEDERLANDSCHE VEGETARIËRSBOND.

Door den Ned. Vegetariërsbond is op 19 dezer te Haarlem een vergadering gehouden, welke zeer druk bezocht was. Hierboven een groep der vergaderden.

INTERNATIONAAL TOONEEL.

Zaterdagavond is te Amsterdam, in de prachtig verbouwde zaal van 't Panopticum die met eenige loges is verrijkt, de première gegeven van „De Vlinder". Het gezelschap, dat onder leiding van de heeren L. H. Chrispijn en Frans Seignette dien avond voor 't eerst optrad als de „Nieuwe Internationale Tooneelvereeniging", werd een ware bloemenovatie gebracht. Hierboven het nieuwe gezelschap temidden der bloemen. *(V.F.B.)*

„DE BETOOVERDE SLAAPKAMER".

Verleden week werd in den Frascati-Schouwburg te Amsterdam de première gegeven van „De betooverde Slaapkamer", een Fransche klucht van het goede genre. De scène, die wij hierboven in beeld brengen, is ontleend aan het tweede bedrijf *(V.F.B.)*